

Briselē, 2020. gada 27. augustā
(OR. en)

Starpiestāžu lieta:
2020/0177(NLE)

10306/20
ADD 1

WTO 142
UD 158
COASI 100

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāres vārdā parakstījis direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i>
Saņemšanas datums:	2020. gada 24. augusts
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM- MIKKELSEN</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2020) 376 final - ANNEX
Temats:	PIELIKUMS dokumentam Priekšlikums - Padomes Lēmumam par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Muitas komitejā, kura izveidota saskaņā ar Brīvās tirdzniecības nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses, attiecībā uz ieteikumu par to, kā piemērot Protokola par jēdziena “noteiktas izcelsmes ražojumi” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm 27. pantu

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2020) 376 *final* - ANNEX.

Pielikumā: COM(2020) 376 *final* - ANNEX

Briselē, 14.8.2020.
COM(2020) 376 final

ANNEX

PIELIKUMS

dokumentam

Priekšlikums Padomes Lēmumam

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Muitas komitejā, kura izveidota saskaņā ar Brīvās tirdzniecības nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses, attiecībā uz ieteikumu par to, kā piemērot Protokola par jēdziena “noteiktas izcelsmes ražojumi” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm 27. pantu

IETEIKUMS NR. 1/2020 (...),

KO SNIEGUSI AR BRĪVĀS TIRDZniecības nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses, IZVEIDOTĀ MUITAS KOMITEJA

par to, kā piemērot Protokola par jēdziena “noteiktas izcelsmes ražojumi” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm 27. pantu

MUITAS KOMITEJA,

ņemot vērā Brīvās tirdzniecības nolīgumu (turpmāk “Nolīgums”) starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Korejas Republiku, no otras puses, un jo īpaši tā 15.2. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 6.16. panta 5. punktu,

tā kā:

- (1) Nolīguma Protokola par jēdziena “noteiktas izcelsmes ražojumu” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm (turpmāk “Protokols”) 27. pantā ir noteikta izcelsmes apliecinājumu pārbaudes procedūra un it īpaši importētājas un eksportētājas Puses muitas dienestu uzdevumi un pienākumi.
- (2) Eiropas Savienība un Korejas Republika (turpmāk “Puses”) ir konstatējušas, ka ir vajadzīga kopēja izpratne par Protokola 27. pantā noteiktās pārbaudes procedūras galvenajām iezīmēm un par dažādiem minētās procedūras posmiem. Šādi kopējai izpratnei vajadzētu būt muitas dienestu interesēs, kas atbild par izcelsmes noteikumu atbilstības nodrošināšanu un par vienlīdzīgu attieksmi pret uzņēmējiem, uz kuriem attiecas pārbaude katrā no Pusēm.
- (3) Saskaņā ar nolīguma 6.16. panta 5. punktu Muitas komiteja ir pilnvarota izstrādāt ieteikumus, ko tā uzskata par vajadzīgiem kopējo mērķu sasniegšanai un Protokolā noteikto mehānismu efektīvai darbībai. Puses uzskatīja par lietderīgu izstrādāt šādus ieteikumus, lai panāktu kopēju izpratni par Protokola 27. pantā paredzētajiem noteikumiem un tos efektīvi īstenotu,

AR ŠO IESAKA,

1. Pārbaudes procedūras galvenās iezīmes

- (1) Nolīguma 27. pantā paredzētās pārbaudes procedūras galvenās iezīmes ir divējādas: tā ir tā sauktā netiešās pārbaudes sistēma, un tās pamatā ir Pušu muitas dienestu savstarpēja uzticēšanās.
- (2) Netieša pārbaude nozīmē, ka importētājas Puses muitas dienesti pārbaudes neveic paši, bet gan nosūta eksportētājas Puses muitas dienestiem pārbaudes pieprasījumu, un eksportētājas Puses muitas dienestiem pārbaude ir jāveic, sazinoties ar eksportētāju. Pārbaudes rezultātus eksportētājas Puses muitas dienesti nosūta importētājas Puses muitas dienestiem. Pamatojums ir tāds, ka eksportētājas Puses, kurā sagatavo izcelsmes apliecinājumu (faktūras (izcelsmes) deklarāciju), muitas dienesti var vislabāk pārbaudīt minēto apliecinājumu, ņemot vērā eksportētāja tuvumu (ziņas par eksportētāja darbību un vēsturi, viegla piekļuve informācijai, valsts grāmatvedības sistēmas pārzināšana, valodas barjeru neesamība). Tāpēc eksportētājas Puses muitas dienestiem saskaņā ar piemērojamiem izcelsmes noteikumiem vispirms ir jānosaka, vai attiecīgie ražojumi ir noteiktas izcelsmes ražojumi.
- (3) Izcelsmes apliecinājumu pārbaude tiks veikta, pamatojoties uz Pušu muitas dienestu savstarpēju uzticēšanos. Savstarpēja uzticēšanās nozīmē, ka eksportētājas Puses muitas dienestiem būtu rūpīgi jāpārbauda importētājas Puses muitas dienestu iesniegtie jautājumi un šīs pārbaudes rezultāti jāpaziņo importētājas Puses muitas dienestiem, kuri paļaujas uz eksportētājas Puses muitas dienestu veiktā darba rezultātiem. Tomēr importētājas Puses muitas dienestiem tik un tā ir tiesības pieprasīt, lai eksportētāja Puse sniegtu papildu informāciju, ja tie uzskata, ka atbilde nav pietiekami izsmeļoša vai ka tā neļauj saprast eksportētājas Puses pausto nostāju. Plašāk par to, kādu informāciju importētāja Puse var pieprasīt no eksportētājas Puses, ir izklāstīts 2.4.2. iedaļā (“Konstatējumi un fakti”) un 2.4.3. iedaļā (“Pietiekama informācija”).

2. Dažādi pārbaudes procedūras posmi

2.1. Pārbaudes pieprasījuma iesniegšana

- (4) Importētājas Puses muitas dienesti var pieprasīt izcelsmes apliecinājumu turpmāku pārbaudi, ja tiem rodas pamatotas šaubas par
 - dokumentu autentiskumu. Piemērs. Šaubas par to, vai faktūra, kurā ir iekļauta faktūras deklarācija, ir importētāja vai eksportētāja sagatavota fiktīva faktūra, kas sagatavota, lai gūtu labumu no preferenciālas izcelsmes [noteikumiem];
 - attiecīgo ražojumu izcelsmes statusa. Piemērs. Šaubas par to, vai ražojumi atbilst izcelsmes kritērijiem, kas noteikti Protokola II pielikumā (“Konkrētiem ražojumiem piemērojamie noteikumi”),

vai

- pārējām Protokola prasībām saistībā ar izcelsmes apliecinājumiem. Piemērs. Šaubas par to, vai eksportētājam bija vai joprojām ir atzītā eksportētāja statuss.

- (5) Importētājas Puses muitas dienesti var iesniegt pārbaudes pieprasījumu ne tikai tajos gadījumos, kad tiem rodas pamatotas šaubas par iepriekš minētajiem elementiem, bet arī pēc nejaušības principa atlasītos gadījumos. Tas ir iespējams gadījumos, kas nav saistīti ar iepriekš minētajiem trīs elementiem, attiecībā uz kuriem radušās pamatotas šaubas.

2.2. Pārbaudes pieprasījuma nosūtīšana

- (6) Importētājas Puses muitas dienestiem ir jānosūta pārbaudes pieprasījums eksportētājas Puses muitas dienestiem, kuri atbild par izcelsmes apliecinājumu pārbaudi. Pieprasījumā norāda, vai pārbaudi pieprasa izlases veidā vai pamatotu šaubu dēļ. Nolīguma 27. panta 3. punktā ir noteikts, ka pieprasījumā vajadzības gadījumā norāda pārbaudes iemeslus.
- (7) Pārbaudes iemeslu norādīšana ļauj eksportētājas Puses muitas dienestiem izskatīt pieprasījumu tādā veidā, kas izmaksu un administratīvā sloga ziņā ir visefektīvākais.
- (8) No otras puses, ja importētājas Puses muitas dienesti pieprasa izlases veida pārbaudi, tiem nav jānorāda pārbaudes iemesls.
- (9) Tomēr saskaņā ar 27. panta 3. punktu pārbaudāmo ražojumu izcelsmes apliecinājumi vai šo dokumentu kopijas būtu jānosūta eksportētājas Puses muitas dienestiem.

2.3. Pārbaudes veikšana

- (10) Saskaņā ar netiešās pārbaudes sistēmu par eksportētājas Puses eksportētāju sagatavoto izcelsmes apliecinājumu pārbaudi atbild eksportētājas Puses muitas dienesti. Tomēr, ņemot vērā 27. panta 8. punkta piemērošanu (sīkākai informācijai skatīt 2.9. iedaļu “Kopīga pārbaude”), importētājas Puses muitas dienesti noteiktos apstākļos var piedalīties pārbaudes procesā eksportētājas Puses teritorijā.
- (11) Ja pārbauda importētāja iesniegtos izcelsmes apliecinājumus, importētājas Puses muitas dienesti iesniedz eksportētājas Puses muitas dienestiem pieprasījumu veikt pārbaudi. Importētājas Puses muitas dienesti neprasīs importētājam pašam rūpēties par to, lai eksportētājs viņam sniegtu 2.4.2. un 2.4.3. punktā norādīto informāciju.

- (12) Turklāt 27. panta noteikumi neparedz, ka importētājas Puses muitas dienesti var tieši pieprasīt, lai eksportētāji sniegtu tiem datus vai informāciju.
- (13) Tomēr šie noteikumi neliedz abu Pušu importētājiem un eksportētājiem, savstarpēji vienojoties un ievērojot brīvprātības principu, apmainīties ar datiem vai informāciju un iesniegt tos importētājas Puses muitas dienestiem. Šādu datu apmaiņa vai iesniegšana nav obligāta, un atteikumu sniegt informāciju nevar uzskatīt par iemeslu, lai preferenciālo režīmu atteiktu bez pārbaudes. Tā nav pārbaudes procesa daļa.
- (14) Pierādījumi par tiešajiem pārvadājumiem, kas iesniegti saskaņā ar 13. pantu, netiks uzskatīti par izcelsmes apliecinājumu, un tādēļ 27. pantā minēto izcelsmes apliecinājumu pārbaude par tiem netiks veikta.

2.4. Pārbaudes rezultātu apstrāde

- (15) Eksportētājas Puses muitas dienesti iespējami drīz informē importētājas Puses muitas dienestus par pārbaudes rezultātiem, tai skaitā par konstatējumiem un faktiem. It īpaši eksportētājas Puses muitas dienestiem būtu pēc iespējas jāsaīsina laiks, kas vajadzīgs, lai atbildētu uz pieprasījumu pārbaudīt atzītā eksportētāja statusa derīgumu.

2.4.1. Papildu saziņas līdzekļi

- (16) Pieprasījumus veikt pārbaudi un tās rezultātus abu Pušu muitas dienestiem paziņos, izmantojot parasto pastu. Turklāt, lai ātri sazinātos un nodrošinātu, ka pieprasījumi vai atbildes sasniegtu adresātu attiecīgajā Pusē, abu Pušu muitas dienesti var izmantot papildu līdzekļus, piemēram, elektronisko pastu.

2.4.2. Konstatējumi un fakti

- (17) Termins “konstatējumi un fakti” nozīmē, ka eksportētājas Puses muitas dienestu sniegtajā atbildē uz pārbaudes pieprasījumu būs iekļauta zināma informācija par to veikto pārbaudes procedūru. Konstatējumi un fakti attiecas tikai uz šādiem elementiem:

- secinājumiem par dokumentu autentiskumu, attiecīgo ražojumu noteiktas izcelsmes statusu vai atbilstību pārējām šā protokola prasībām;
- pārbaudītā ražojuma aprakstu un tarifa klasifikāciju, kas attiecas uz izcelsmes noteikuma piemērošanu;

kā arī

- informāciju par to, kā tika veikta pārbaude (kad un kā).

2.4.3. Pietiekama informācija

(18) Ja pārbaudi veic izlases veidā, importētājas Puses muitas dienesti nepieprasa no eksportētājas Puses muitas dienestiem vairāk informācijas, nekā uzskaitīts 2.4.2. iedaļā (“Konstatējumi un fakti”).

(19) Veicot pārbaudes pamatotu šaubu dēļ un ja importētājas Puses kompetentās iestādes uzskata, ka eksportētājas Puses muitas dienestu sniegtā informācija nav pietiekama, lai noteiktu dokumentu autentiskumu vai ražojumu īsto izcelsmi, importētājas Puses muitas dienesti var pieprasīt, lai eksportētājas Puses muitas dienesti sniegtu papildu informāciju. Var pieprasīt tikai šādu papildu informāciju:

- ja izcelsmes kritērijs ir “pilnīgi iegūts” – piemērojamā kategorija (piemēram, novākšana, kalnrūpniecība, zveja un ražošanas vieta);
- ja izcelsmes kritērija pamatā ir izmantota vērtības metode – gatavā ražojuma vērtība, kā arī visu ražošanā izmantoto nenoteiktas izcelsmes ražojumu vērtība;
- ja izcelsmes kritērija pamatā ir izmaiņas tarifu klasifikācijā – visu nenoteiktas izcelsmes materiālu saraksts, tostarp to tarifu klasifikācija (2, 4 vai 6 ciparu formātā atkarībā no izcelsmes kritērijiem);
- ja izcelsmes kritērijs pamatojas uz svaru – gatavā ražojuma svars, kā arī gatavajā ražojumā izmantoto attiecīgo nenoteiktās izcelsmes materiālu svars;
- ja izcelsmes kritērija pamatā ir konkrēta apstrāde – tās konkrētās apstrādes apraksts, kuras rezultātā konkrētais ražojums ieguva izcelsmi; kā arī
- ja piemēro noteikumu par pielaidi – gatavā ražojuma vērtība vai svars un gatavo ražojumu ražošanā izmantoto nenoteiktās izcelsmes materiālu vērtība vai svars.

(20) Ja atbildē sniegtā iepriekš minētā informācija nav pietiekama, lai importētājas Puses muitas dienesti varētu noteikt attiecīgo dokumentu autentiskumu vai ražojumu īsto izcelsmi, tad pieprasījumu iesniegušie muitas dienesti — izņemot ārkārtas gadījumus — liedz tiesības uz preferenciālo režīmu (skatīt 2.7. iedaļu “Ārkārtas gadījumi”).

(21) Eksportētājas Puses muitas dienesti nenosūtīs importētājas Puses muitas dienestiem konfidenciālu informāciju, kuras izpaušana pēc eksportētāja ieskata varētu apdraudēt viņa komerciālās intereses. Konfidenciālas informācijas neizpaušana pati par sevi nebūs iemesls, lai importētājas Puses muitas dienesti liegtu tiesības uz preferenciālu režīmu, ja eksportētājas Puses muitas dienesti informēs par iemesliem, kāpēc tā nenosūta konfidenciālo informāciju, un importētājas Puses muitas dienestiem pieņemamā veidā pierādīs preces noteiktas izcelsmes statusu.

2.5. Termins atbildes sniegšanai uz pārbaudes pieprasījumu

(22) Nolīguma 27. panta 6. punktā noteikts, ka pārbaudes rezultāti jāpaziņo pēc iespējas drīz.

(23) Nolīguma 27. panta 7. punktā noteikts, ka importētajai Pusei principā būtu jāliedz tiesības uz preferenciālu režīmu, bet tikai tādā gadījumā, ja vienlaikus ir izpildīti divi nosacījumi:

- pārbaudes pieprasījums tika iesniegts, rodoties pamatotām šaubām,
un
- 10 mēnešu laikā no pārbaudes pieprasījuma iesniegšanas dienas nav saņemta atbilde vai ja atbildē nav pietiekamas informācijas, lai noteiktu attiecīgā dokumenta autentiskumu vai ražojumu īsto izcelsmi.

(24) Šis noteikums nozīmē, ka izlases veida pārbaudes gadījumos importētāja Puse nevar liegt tiesības uz preferenciālu režīmu, ja nav saņēmusi eksportētājas Puses atbildi.

2.5.1. Termins izlases veida pārbaudes gadījumā

(25) Eksportētājas Puses muitas dienesti darīs visu iespējamo, lai 12 mēnešu laikā atbildētu uz pieprasījumiem veikt izlases veida pārbaudi. Tomēr, tā kā 27. pantā nav noteikts termiņš, kādā jāveic izlases veida pārbaudes, importētājas Puses muitas dienesti neliedz tiesības uz preferenciālu režīmu tikai tāpēc, ka eksportētājas Puses muitas dienesti 12 mēnešu termiņā nav snieguši atbildi uz pieprasījumu veikt izlases veida pārbaudi.

2.5.2. Pārbaudes termiņš pamatotu šaubu gadījumā

(26) Ja pārbaudi veic pamatotu šaubu gadījumos, importētāja Puse liedz tiesības uz preferenciālu režīmu, ja 10 mēnešu laikā no pārbaudes pieprasījuma dienas nav saņemta atbilde, izņemot ārkārtas gadījumus.

2.6. Rezultātu atspēkošana

(27) Eksportētājas Puses muitas dienests pārbaudes rezultātus izņēmuma kārtā var atspēkot. Sākotnējo atbildi atspēko 10 mēnešu laikā no pārbaudes pieprasījuma dienas.

2.7. Ārkārtas gadījumi

(28) Tomēr pat tad, ja ir izpildīti abi iepriekš minētie nosacījumi tiesību uz preferenciālu režīmu liegšanai, 27. panta 7. punktā ir noteikts, ka preferenciālo režīmu joprojām var piešķirt, pamatojoties uz atrunu par ārkārtas gadījumiem.

(29) Importētājai Pusei nūdien joprojām ir rīcības brīvība izlemt, ka pastāv ārkārtas apstākļi, uz kuru pamata tiesības uz preferenciālu režīmu kā tādu nebūtu jāliedz.

(30) Ārkārtas gadījumi it īpaši ietver šādas situācijas:

- eksportētāja Puse nevar sniegt atbildi uz importētājas Puses iesniegto pārbaudes pieprasījumu, ja:
 - a) negadījumi, kurus eksportētājs nevarēja pamatoti paredzēt, piemēram, ugunsgrēks, plūdi vai citas dabas katastrofas, karš, nemieri, terors, streiks u. c., izraisīja daļēju vai pilnīgu izcelsmes apliecinājošo dokumentu nozaudēšanu vai vēlāku minēto dokumentu iesniegšanu vai
 - b) atbildes sniegšanu aizkavēja nekontrolējami iemesli, piemēram, administratīva pārsūdzības procedūra vai pārsūdzības procedūra tiesā saskaņā ar Puses normatīvajiem aktiem, lai gan eksportētājs un eksportētājas Puses muitas dienests darbojās ar pienācīgu rūpību, lai izpildītu savus pienākumus saskaņā ar šo Protokolu;
- tika konstatēts, ka pieprasījums vai atbilde uz pieprasījumu nerasniedza savu galamērķi iesaistīto iestāžu pieļauto kļūdu dēļ;
- pieprasījums vai atbilde uz pārbaudes pieprasījumu netika sniegta problēmu saziņas kanālos dēļ (piemēram, par pārbaudi atbildīgās personas adreses maiņa, pasta sūtījumu nosūtīšana atpakaļ pasta iestāžu administratīvo kļūdu dēļ utt.).

2.8. Atgādinājums

(31) Ja atbilde vēl nav saņemta, ir ieteicams, ka importētājas Puses muitas dienesti nosūta atgādinājumu eksportētājai Pusei pirms 10 mēnešu laikposma beigām.

(32) Ir ieteicams, ka eksportētājas Puses muitas dienesti, nespējot sniegt atbildi 10 mēnešu laikā, pirms termiņa beigām par to informētu pieprasījumu iesniegušo iestādi, norādot, cik ilgi to pārbaudes procedūra vēl varētu ilgt, kā arī norādot atbildes aizkavēšanās iemeslu.

2.9. Kopīga pārbaude

(33) Nolīguma 27. panta 8. punktā paredzēts, ka importētāja Puse var piedalīties izcelsmes [apliecinājumu] pārbaudē, ko veic eksportētājas Puses muitas dienesti, un ka šādā gadījumā abas Puses atsaucas uz Protokola par savstarpējo administratīvo palīdzību muitas lietās (turpmāk – “Protokols par savstarpējo administratīvo palīdzību”) 7. pantu, lai izpildītu importētājas Puses lūgumu piedalīties pārbaudē. Šādos gadījumos piemēro 7. panta nosacījumus. It

īpaši Protokola par savstarpējo administratīvo palīdzību 7. panta 4. punktā noteikts, ka eksportētājas Puses teritorijā veiktās pārbaudēs var piedalīties tikai pienācīgi pilnvarotas importētājas Puses amatpersonas un ka kopīgās pārbaudes nosacījumus nosaka eksportētāja Puse.

2020. gada xxx, xxx.

ES un Korejas Muitas komitejas vārdā:

Eiropas Savienības vārdā —

Korejas Republikas vārdā —
